

והשאר את בניו עמה כדי לתחזם ולהלכו מם ולשרות בתוכם. שאם זוכים, הגבירה נכנסת בשמחה ובכבוד אל המלך. ואם לא זוכים, היא והם חזרים לגלוות. והרי ארנו, כמו שכותוב (משל יט) משדר אב יבריהם אם. וכותוב (ישעה ט) ובפצעיכם שלחה אמכם.

ועל כן יש יום אחד בשנה להשיגים בהם וליין בהם. וכשהזמנן היום הזה, האם העלונה, שפל החירות ביריה, מזדמנת בגנו? להסתכל בישראל. וישראל מזדומים ביום ההזה בכתה עבורות, בכתה תפנות, בכתה ענויות, בכתה צלותין, בכתה ענוין, כלחו בזכותה. כדין אוזמן להו חירוי, מאייר דכל חירו ביריה דמטרונייה. בני מלכא בניה, דאתפקון בניה, בלא חוביין, בלא איזין, כלחו בלא חטאן, מהמקום שפל החירות ביריה של הגבירה. בני מלך בניה, שנפקדו ביריה, כלם זפאים, כלם בלוי חטאים, בל עוננות. אז מזדוגת וכאשר מזדונם סיום ההזה וישראל הודיעו ביום ההזה בכתה עבות, בכתה תפנות, בכתה ענויות – הכל בכותו. אז האם העלונה שפל החירות ביריה מזדמנת בגנו? להסתכל בישראל, ורואה את בני המלך בניה (בנה) שנפקדו ביריה של הגבירה, כלם זפאים כל חטאיהם, בלוי חותות, ואנו מזמנת להם חרות מקומות שפל החירות ביריה של הגבירה. ואנו הגבירה העלונה) לא פלא באור, בשמחה, בשלמות, ברכzon. שהרי גדרה בניים למלך העליון קרואי. ובשבויים ההזה אינם נמצאים קרואי – אווי להם! אווי לשולחותם! אווי שהרי הגבירה התפרקה מן המלך, והאם העלונה מסתלקת, ולא יוצאת ממנה חרות לעולמים. אשריהם ישראל שהקדוש ברוך הוא למד אותם את דרכיו כדי להנצל מן הרין, וימצאו צדיקים לפניו. זהו שכותוב (ירא אט) כי ביום ההזה יכפר עליכם מים טהורם וטהרתם מכל עליכם לטהר אתחכם. וכותוב (חזקאל ל) וזרקתי עליכם מים טהורם ומם אותיכם וגו'.

לדבראazon, ולא לקאהazon, ולמשרי בגויה. כדי זכאן מטרונית עאלת בחידותא ביריא לגביה מלכא. ואילא זכאן, היא ואינון, אתהדרו בגלוותא. וזה אוקימנא, כמה דכתיב, (משל יט) משדר אב יבריהם אם. וכתייב, (ישעה ט) ובפצעיכם שלחה אמכם.

על דא אית יומא חד בשטא, לאשכחא בהו, ולעינא בהו. וכד אוזמן הא יומא, אימא עלאה דכל חירו ביריה, אוזמן לקובליה, לאסתכלא בהו בישראל. ויישראל אוזרזו בהאי יומא, בכמה פולחנין, בכמה צלותין, בכמה ענוין, כלחו בזכותה. כדין אוזמן להו חירוי, מאייר דכל חירו ביריה דמטרונייה. בני מלכא בניה, דאתפקון בניה, בלא חוביין, בלא איזין, כלחו בלא חטאן, בלא חוביין אומיתו מהו מאייר דכל חירו ביריה דמטרונייה כדין פולחנין בכמה צלותין בכתה כוותה כהאי יומא ויישראל אודפני בהאי יומא בכתה מררו ביריה אודמנת לאסתכלא בהו בישראל ותוכאת בני מלכא בניה (נ"א ברהא) דאתפקון ביריה דמטרונייה כלחו זבאן דחטאן בלא חוביין אומיתו מהו מאייר דכל חירו ביריה דמטרונייה כדין פולחנין עלה) לגביה מלכא, בניהו, בחרודה, בשלימה, ברעותא. דהא רביאת בנין למלכא עלאה בדקא יאות.

יבד הא יומא לא אשתקחו בדקא יאית, ווי לוון, ווי לשוחיהו, ווי דהא מטרונית אטרחתת מן מלכא, ואימא עלאה אסתלקת, ולא נפיק מנה חירו לעלמיין. זבאן איינון ישראל, דקודשא בריך הוא אוילף לוון אורחותי, בגין לאשתובא מן דגנא, ויישתקחון זבאן קמיה. דהא הוא דכתיב, (ויקרא טז) פ' ביום ההזה יכפר עליכם לטהר אתחכם. וכתייב, (יחזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורם וטהרתם מכל טמאותיכם וגו'.